

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 56.

Vydána dne 16. července 1934.

Obsah: (140. a 141.) 140. Zákon, kterým se mění a doplňují zákon na ochranu republiky a zákony tiskové. — 141. Vyhláška, kterou se vyhláší úplné znění zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

140.

Zákon ze dne 10. července 1934,
kterým se mění a doplňují zákon na ochranu
republiky a zákony tiskové.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Část první.

Změny a doplňky zákona na ochranu republiky
ze dne 19. března 1923, č. 50 Sb. z. a n., ve
znění zákona ze dne 10. července 1933, č. 124
Sb. z. a n.

Čl. I.

Za § 14 vkládá se § 14a) tohoto znění:

§ 14a).

Kdo veřejně nebo před více lidmi nebo více lidí popuzuje k násilnostem, nepřátelským činům nebo k zášti proti jednotlivým skupinám obyvatelů anebo proti jednotlivci proto, že jsou stoupenci demokraticko-republikánské státní formy nebo demokratického řádu Československé republiky, trestá se za přečin vězením od osmi dnů do tří měsíců.

Čl. II.

1. Výpočet trestných činů v § 34a), odst. 1, č. 1 rozšiřuje se o přečin § 14a).

2. K odstavci 1, č. 2 téhož paragrafu připojuje se tento dovětek: „a u tiskopisů, s jichž opětým vydáváním bylo započato před uplynutím jednoho roku od konce doby, po kterou byly naposledy zastaveny, na šest měsíců bez ohledu na to, jak často vycházejí.“

3. K témuž paragrafu připojuje se odstavec třetí tohoto znění:

(3) Jestliže příčiny, pro které došlo k vydání nařízení podle odstavce 1, nepominuly, může vláda nařízením, schváleným prezidentem republiky, jeho účinnost, třeba i opětovně, prodloužiti, pokaždé však nejdéle na dobu dvou let. Ustanovení odstavce 2 platí i o tomto nařízení.

Čl. III.

Za § 34a) vkládá se § 34b) tohoto znění:

§ 34 b).

Bylo-li započato s opětým vydáváním periodického tiskopisu, který byl zastaven podle předcházejících ustanovení, před uplynutím jednoho roku od konce doby, po kterou byl zastaven, platí po dobu jednoho roku od počátku jeho opětného vydávání v tiskovém řízení jeho se týkajícím tato zvláštní ustanovení:

1. Lhůta k námitkám proti nálezům podle § 493 tr. ř. a proti výroku, jímž soud vyslovil přípustnost jeho zastavení, činí tři dny.

2. Veřejné sedění o námitkách proti rozhodnutím uvedeným v č. 1. budiž ustanoveno nejdéle na tři dny.

3. Ta okolnost, že osoba, která námitky podala, se k veřejnému sedění o námitkách z jakéhokoliv důvodu nedostavila nebo že se nezdařilo doručiti jí obsílku k němu, není na překážku konání veřejného sedění.

4. Lhůta ke stížnosti na rozhodnutí o námitkách činí tři dny a počítá se vždy ode dne prohlášení rozhodnutí.

Část druhá.

Změny a doplňky zákona ze dne 10. července 1933, č. 126 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují tiskové zákony.

Čl. IV.

Za § 4 vkládají se §§ 4 a) a 4 b) tohoto znění:

§ 4 a).

Rozšiřování tiskopisů v některých místnostech a stáncích.

(1) Rozšiřování tiskopisu rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2 v místnostech a stáncích, v nichž se prodávají tabákové výrobky, poštovní ceniny nebo kolky, jakož i v místnostech a stáncích, umístěných v budovách sloužících veřejné dopravě (na nádražích a pod.), může býti zakázáno.

(2) O tomto zákazu platí obdobně ustanovení § 2, odst. 3 až 6.

§ 4 b).

Poštovní a železniční doprava zdejších tiskopisů.

(1) Neperiodickému tiskopisu rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2, vydanému v Československé republice, mohou býti odňaty sazební a dopravní výhody, jež se povolují tiskopisům při dopravě poštou nebo po železnici, nebo mu může býti odňato právo dopravy poštou a po železnici vůbec.

(2) Uzná-li trestní soud podle platných zákonných ustanovení v době poměrně krátké opětovně, že obsahem periodického tiskopisu vydávaného v Československé republice byl spáchán trestný čin rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2, může býti do dvou měsíců od pravoplatnosti posledního takového nálezu užito opatření uvedených v odstavci 1 také proti takovému periodickému tiskopisu, a to nejdéle na dobu dvou let.

(3) Učiniti tato opatření je oprávněno ministerstvo vnitra, a jde-li o tiskopis neperiodický, také zemský úřad, v jehož obvodě byl tiskopis vydán, a není-li místo vydání známo, v jehož obvodě byl rozšiřován.

(4) Je-li tiskopis postižený takovým opatřením znovu vydán nebo dále vydáván pod jiným jménem, učiní příslušný úřad stejná opatření i ohledně tohoto náhradního tiskopisu.

Čl. V.

§ 10, odst. 2 bude zníti takto:

(2) Táž opatření může nejdéle na dobu dvou let učiniti ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem zahraničních věcí ohledně periodického tiskopisu rázu uvedeného v § 2, odst. 1 nebo 2, vydávaného v cizině.

Čl. VI.

K § 11, odst. 1 připojuje se tento dovětek: „nebo na oznámení, že pro obsah zprávy podal žádost za trestní stíhání.“

Čl. VII.

K § 15 připojuje se odstavec pátý tohoto znění:

(5) Ustanovení o úřední opravě platí též o opravách, za jejichž uveřejnění žádal prezident republiky, jeho náměstek, předseda nebo člen vlády. Nepřesahuje-li oprava, za jejíž uveřejnění žádal některý z uvedených činitelů nebo některý z úřadů povolaných k obstarávání jejich věcí, jednu polovinu celostránkového sloupce tiskopisu, o něž jde, nemůže býti její uveřejnění odepřeno z toho důvodu, že přesahuje trojí výměru původní zprávy. I když v opravě uvedených činitelů nebo úřadů jsou kromě skutečností, které opravují, vyvracejí nebo popírají skutečnosti ve zprávě obsažené, uváděny i jiné skutečnosti, nelze její uveřejnění odepřiti, souvisí-li tyto skutečnosti s předmětem původní zprávy a slouží úplnému objasnění věci.

Čl. VIII.

Za § 17 vkládají se §§ 17 a) a 17 b) tohoto znění:

Povinné uveřejnění projevů presidenta republiky a vlády.

§ 17 a).

(1) Politické periodické tiskopisy, vydávané, byť i pod různými názvy, aspoň třikrát týdně, jsou povinny uveřejniti zdarma projev, který v oboru své působnosti učinil prezident republiky, jeho náměstek, vláda nebo jménem vlády její předseda nebo člen, jestliže úřad povolaný k obstarávání věcí presidenta republiky nebo vlády jim takový projev přímo nebo prostřednictvím Československé tiskové kanceláře dodá k uveřejnění, dovolává se tohoto ustanovení zákona.

(2) Je-li v podstatě týž periodický tiskopis vydáván, byť i pod různými názvy, několikrát

denně, platí povinnost uložená v odstavci 1 toliko pro vydání vydávané v největším rozsahu, a je-li vydáváno několik vydání stejného rozsahu, toliko pro ono, které je vydáno nejdříve. Jde-li však o několik vydání téhož periodického tiskopisu v podstatě stejného obsahu, platí povinnost ta pro všechna tato vydání.

(3) Odpovědný redaktor je povinen uveřejnění projev v periodickém tiskopise beze změny a beze všech vložek do tří dnů od jeho dodání, a nevyjde-li periodický tiskopis v této době, v nejbližším čísle, které vyjde po jeho dodání. Projev musí být uveřejněn v jazyku tiskopisu, na první nebo druhé textové straně a aspoň tiskem v periodickém tiskopise, o němž jde, pro uveřejňování projevů stejného druhu převážně obvyklým.

(4) Převyšuje-li znění projevu ve státním jazyku 800 slov a nebylo-li zároveň dodáno jeho zkrácené znění, tuto míru podstatně nepřevyšující, může být uveřejnění projevu odepřeno. Jinak je periodický tiskopis povinen uveřejnit aspoň zkrácené znění, které mu bylo dodáno.

(5) Povinnost uložená v tomto paragrafu neplatí pro periodické tiskopisy, které uveřejnily projev již před jeho dodáním aspoň tak, že jsou v něm věrně obsaženy veškeré jeho podstatné části.

§ 17 b).

(1) Bylo-li uveřejnění projevu odepřeno nebo nebyl-li projev uveřejněn vůbec nebo tak, jak to zákon ustanovuje, rozhodne o povinnosti jej uveřejnit soud v trestním řízení pro přestupek neuveřejnění projevu usnesením, nehlédě na výsledek řízení. Stížnost na usnesení, jímž byla uložena povinnost projev uveřejnit, nemá odkladného účinku.

(2) Jinak platí obdobně o doručení projevu ustanovení § 11, odst. 5, o jeho uveřejnění ustanovení § 12, odst. 3 a 4 a o soudním řízení a následcích neuveřejnění ustanovení § 15, odst. 2 a § 16, odst. 1.

čl. IX.

V § 18, odst. 2 doplňuje se ustanovení č. 1 slovy „nebo zákaz rozšiřování tiskopisu uvedený v § 4 a)“ a v č. 4 téhož odstavce vkládají se za slova „úřední opravu (§ 15)“ další slova „nebo projev presidenta republiky nebo vlády podle § 17 a)“.

čl. X.

Za § 18 vkládají se §§ 18 a) a 18 b) tohoto znění:

§ 18 a).

Soudem bude potrestán pro přestupek vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 300 Kč do 5.000 Kč:

1. kdo uveřejní tiskem

obsah jednání zákonodárního sboru, jeho výboru nebo komise, které bylo podle jednacích řádů důvěrné, nebo o němž bylo podle jednacích řádů usneseno, že se neuveřejní, nebo obsah spisu, který byl nebo má být předmětem jejich jednání, je-li podle zákona důvěrný,

zprávu o určité věci z jednání vlády nebo sboru členů vlády ustanoveného k projednání vládních věcí nebo obsah spisu, který byl nebo má být předmětem jejich jednání, jestliže vláda (sbor) se výslovně usnesla, že taková zpráva nebo obsah takového spisu nemají být z důležitého zájmu státního uveřejněny, a původce zprávy o takovém usnesení věděl,

obsah jednání soudu, pokud při něm byla veřejnost vyloučena, nebo zprávu o hlasování soudu,

obsah jednání veřejného sboru nebo úřadu, pokud uveřejnění je zákonem výslovně zakázáno,

2. kdo v tisku vydává nějaké ohlášení za rozhodnutí, opatření nebo jakýkoliv projev činitelů uvedených pod č. 1 nebo v § 17a), ačkoliv věděl, že je zcela nebo z části nepravé, nebo měl dostatečné důvody za nepravé je pokládati.

§ 18 b).

(1) Pro přestupek bude soudem potrestán vězením od tří dnů do tří měsíců nebo peněžitým trestem od 300 Kč do 5.000 Kč, kdo uveřejní v periodickém tiskopise zprávu, článek nebo vyobrazení z běžného denního života, které se týkají určitého trestného činu proti životu, tělu nebo majetku nebo věci pohlavních a nadpisem, způsobem podání nebo vnější úpravou hovoří hrubě touze po sensaci nebo pohlavnímu podráždění, nebo oznámení, které se týká nepochybně pohlavního života a způsobem, jakým bylo sepsáno, jest s to vzbuditi pohoršení nebo uraziti stud.

(2) K tiskopisům, jichž kolportáž může být podle § 2, odst. 1 zakázána a ohledně nichž mohou být učiněna opatření uvedená v §§ 4 a) a 4 b), náleží též periodické tiskopisy, které uveřejňují zprávy, články nebo vyobrazení rázu vytčeného v odstavci 1 tohoto paragrafu.

Čl. XI.

Za § 19 vkládá se tento § 19 a):

§ 19 a).

(1) Zrušují se § 309 tr. zákona ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., § 566 vojenského trestního zákona ze dne 15. ledna 1855, č. 19 ř. z., § 20 zák. čl. XXXIV/1897, § 96, č. 1 zák. čl. LIV/1912, a pokud jde o uveřejňování předmětů přelíčení, při němž byla veřejnost vyloučena, také § 264 vojenského trestního řádu (zákonu ze dne 5. července 1912, č. 131 ř. z., a zák. čl. XXXIII/1912).

(2) Dále se zrušují § 310 zák. č. 117/1852 ř. z. a § 567 zák. č. 19/1855 ř. z., pokud jsou ještě v platnosti.

(3) Ustanovení § 18 a) užití je i na uveřejnění, která se nestala tiskem, nýbrž veřejnými návštěvami, ústně před početným shromážděním nebo zástupem a pod.

Čl. XII.

§ 20, odst. 2 mění se takto:

Ustanovení § 2, odst. 2, a pokud se na něj vztahují, i ustanovení §§ 4 a) a 4 b) pozbudou účinnosti dnem 30. června 1936.

Čl. XIII.

Tento zákon nabude účinnosti osmým dnem po vyhlášení; provedou jej všichni členové vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Czech v. r.

Dr. Černý v. r.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Trapl v. r.

Bradáč v. r.

Dr. Krčmář v. r.

Dr. Meissner v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. Spina v. r.

Dostálek v. r.

Dr. Franke v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Šrámek v. r.

141.

Vyhláška ministra financí
ze dne 8. července 1934,

kteřou se vyhláší úplné znění zákona o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel.

Podle čl. VI zákona ze dne 19. června 1934, č. 113 Sb. z. a n., kterým se prodlužuje s ně-

kteřými změnami a doplňky zákon ze dne 15. července 1932, č. 121 Sb. z. a n., kterým se mění a doplňují některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, vyhláší v příloze úplné znění zákona č. 7/1924 Sb. z. a n., jak vyplývá ze změn provedených zákony č. 121/1932 Sb. z. a n. a č. 113/1934 Sb. z. a n.

Dr. Trapl v. r.

Příloha vyhlášky č. 141/1934 Sb. z. a n.

Zákon o ochraně československé měny
a oběhu zákonných platidel.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

HLAVA PRVNÍ.

Ochrana československé měny.

§ 1.

(1) Kdo bez hospodářské potřeby nebo nad její míru kupuje cizí platidla a drahé kovy za domácí platidla nebo tato prodává za cizí platidla a drahé kovy, trestá se za přečin tuhým vězením od šesti měsíců do dvou let.

(2) Stejně trestá se, kdo při právním jednání, jehož předmětem jsou platidla tuzemská nebo cizozemská nebo drahé kovy, jedná způsobem, o němž musel podle svého povolání, vědomostí nebo zkušeností poznati, že může škoditi československé měně.

(3) Kdo se činů uvedených v předchozích odstavcích dopustí v úmyslu, aby poškodil československou měnu, trestá se za zločin těžkým žalářem od jednoho do pěti let.

(4) Vedle trestu na svobodě může býti uložen podle majetkových poměrů obviněného trest peněžitý od 1.000 Kč do 1.000.000 Kč.

§ 2.

Vláda se zmocňuje, aby nařízením

1. upravila obchod s cizozemskými platidly, pohledávkami proti cizině a drahými kovy,

2. stanovila předpisy pro dovoz, průvoz a vývoz drahých kovů, cizozemských a československých platidel, cenných papírů a jiných peněžních hodnot, jakož i pro jejich zaslání, poukazy nebo účetní převody z ciziny nebo do ciziny,